

Село **Волиця** старостинського округу з центром у селі Шаровечка Хмельницької міської територіальної громади Хмельницького району Хмельницької області. Населення становить 464 осіб.

До 1996 року село мало назву Плоскове. Постановою Верховної Ради України від 5 травня 1996 року селу повернено історичну назву – Волиця.

Символіка села затверджена 30 грудня 2015 року рішенням сесії Малашовецької сільської ради.

Герб – у зеленому щиті з золотим правим перев'язом і лазуровою шиповидною базою Архистратиг Михаїл із вогняним мечем.

Прапор – прямокутне полотнище, розділене на чотири горизонтальних смуги – зелену, жовту, зелену і синю. У центрі полотнища Архистратиг Михаїл із вогняним мечем.

Перша згадка про село датується 5 липня 1441 року.

Протягом століть у ході національно-визвольних війн село на деякий час зникало, а потім знову відроджувалось. Так, у 1661 році разом з сусідніми Малиничами було повністю спалене і розорене. Іоан Чарзовський, служник Маріани з Богужова, приніс присягу про розорення сіл Малиничі і Волиця.

У царські часи в податкових реєстрах значиться як приписне до Малашовець село.

На початку ХІХ століття село Плоскове належало поміщику Лотоцькому, який мав власну бібліотеку.

З писемних джерел відомо про заснування у 1833 році церкви Чуда архистратига Михаїла та дерев'яної церкви Покрови у 1848 р. *(До наших часів не збереглась)*.

22 червня 1941 року мирне життя жителів сіл Малашівці і Волиця була перервана війною.

В часи Другої світової війни на території свинарника було розташоване гетто (місце, де окупаційна німецька адміністрація утримувала євреїв). Полонені та місцеві жителі були змушені важко працювати на будівництві траси Хмельницький — Львів. У листопаді 1942 року близько 800 євреїв було розстріляно руками місцевих вбивць у яру за селом. На місці загибелі нині встановлений пам'ятник — надгробок, огорожений стовпчиками і дротом. Імена загиблих і катів

не відомі. 24 березня 1944 року селі було визволено від нацистських загарбників.

В центрі височіє обеліск в пам'ять про односельчан, загиблих у роки другої світової війни та постраждалих від Голодомору 1932-1933 років.

На території села діє Волицький заклад дошкільної освіти «Барвінок», побудований у 1960 році, при якому є екологічний гурток. Працює два продовольчих магазини, ТОВ «ОРТОЛЕНД» по виробництву інших готових металевих виробів, відділення Ново Пошти №1, функціонує два духовних заклади.

На сьогодні в селі діє новозбудована українська православна церква в честь Святого Архистратига Божого Михаїла, яку освячено 18 травня 2019 року.

Католицький костел Успіння Пресвятої Діви Марії. Муровану каплицю споруджено у 1997-1998 роках на кладовищі коштом парафіян. 7 грудня 2008 року єпископ-помічник Кам'янець-Подільський Ян Немец освятив вівтар цієї каплиці.

За сприяння народного депутата України Сергія Лабазюка у селі Волиця з'явився спортивний майданчик.

Відомі люди: в селянській родині в селі проживав поет, журналіст Бондар Олексій Станіславович – член Національної спілки журналістів України. Працював у районних газетах Поділля.

Хмельницька міська рада
Управління культури і туризму
Централізована бібліотечна система
Хмельницької міської
територіальної громади

ВОЛИЦЯ:
історія і сьогодення

Інформаційний буклет

Хмельницький
2023